

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 16 0 U 000923 20 Uvp
Banjaluka, 06.10.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi D. S. iz P., Ulica M. Š. broj ..., koga zastupaju punomoćnici M. D. i D. Z., advokati iz P., Ulica K. A. broj ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 9318413169 od 21.08.2019. godine, tuženog Fond ... R. S., u predmetu ostvarivanja prava na invalidsku penziju, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Prijedoru broj 16 0 U 000923 19 U od 04.12.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 06.10.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) odbijena je tužba podnesena protiv osporenog akta bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Filijala P. broj 9074/95-1.1-1820.23-33/19 od 01.03.2019. godine. Tim prvostepenim zaključkom odbačena je kao neblagovremena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Filijala P. broj 9074/95-1.1-1820.0-170/19 od 21.01.2019. godine, kojim je tužiocu priznato pravo na invalidsku penziju počev od 15.10.2018. godine u iznosu od 44,14 KM mjesečno, uz određenje da će mu se isplaćivati najniža penzija u skladu sa odredbama člana 85. i 85a. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 134/11, 82/13 i 103/15 - u daljem tekstu: Zakon o PIO), pod uslovom da je to u skladu sa sporazumom o socijalnom osiguranju. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je ostavio na snazi zaključak prvostepenog organa od 01.03.2019. godine, kojim je pozivom na odredbe člana 219. stav 1. i 2. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18 - u daljem tekstu: ZOUP), odbačena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Filijala P. od 21.01.2019. godine, jer je prvostepeni organ pravilno utvrdio i valjano obrazložio da je žalba neblagovremena. Ovo stoga što iz podataka upravnog spisa proizilazi da je tužilac rješenje od 21.01.2019. godine kojim mu je priznato pravo na invalidsku penziju, primio lično dana 28.01.2019. godine, a žalbu je izjavio dana 22.02.2019. godine, dakle nakon proteka roka od 15 dana od dana dostavljanja tog rješenja propisanog

odredbom člana 215. ZOUP, što znači da je ista neblagovremeno podnesena i da ju je kao takvu valjalo odbaciti, kako je to učinio prvostepeni organ zaključkom od 01.03.2019. godine čija je zakonitost osnovano podržana osporenim aktom.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede propisa o postupku koja je od uticaja na rješenje stvari. U zahtjevu iznosi da je nižestepeni sud zanemario suštinske navode tužbe gdje je tužilac decidno naveo da nije svojom žalbom koju je podnio 22.02.2019. godine osporavao suštinu rješenja prvostepenog organa od 21.01.2019. godine kojim mu je priznato pravo na invalidsku penziju počev od 15.10.2018. godine temeljem odredaba članova 85. i 85a. Zakona o PIO. Konkretno, tužilac je po proteku roka za žalbu utvrdio da tuženi „nije pravilno obračunao isplatu najniže invalidske penzije koja se trebala obračunati na temelju naprijed navedenih članova Zakona o PIO“, na što je ukazao žalbom, tvrdeći da do ovog postupka ne bi ni došlo da je tužiocu prilikom obračuna najniže invalidske penzije ista pravilna obračunata i isplaćena. Ponavlja da je naknadno tj. po proteku roka za žalbu saznao da penzija nije pravilno obračunata, kada je primio prvi ček, a što nije mogao znati dok ovaj ček nije primio, nakon čega je podnio žalbu, pa umjesto da je tuženi, shodno načelu savjesnosti i poštenja, izvršio korekciju nepravilnog obračuna i o tome obavijestio tužioca, postupio je sasvim suprotno, preko čega je olako prešao nižestepeni sud. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine, a postavio je i zahtjev za nadoknadu troškova ovog postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata u iznosu od 1.406,25 KM, sa troškovima sudskih taksa na tužbu, presudu i zahtjev.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan i da ostaje kod razloga koje je dao u obrazloženju osporenog akta i koje ponavlja, konačno predlažući da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 21.08.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Neosnovan je navod tužioca da je sud zanemario njegove suštinske tužbene navode kojim je on obrazlagao šta je konkretno iznosio u svojoj žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 21.01.2019. godine, što ponavlja i u zahtjevu, tumačeći da je pobijao samo utvrđeni iznos invalidske penzije, odnosno iznos penzije koja mu se isplaćuje.

Upravo suprotno, tužilac gubi iz vida suštinu postupka iz kojeg je proistekao ovaj upravni spor, a ona se svodi na to da je tužilac žalbu protiv prvostepenog rješenja od 21.01.2019. godine koje je lično primio dana 28.01.2019. godine, izjavio dana 22.02.2019. godine, dakle neblagovremeno, poslije proteka roka od 15 dana od dana dostavljanja tog rješenja, zbog čega su bili ispunjeni uslovi da je prvostepeni organ odbaci zaključkom od 01.03.2019. godine. Ovo stoga što odredba člana 219. stav 1. ZOUP propisuje da organ prvog stepena ispituje da li je žalba dopuštena, blagovremena i izjavljena od ovlašćenog lica, dok stav 2. propisuje da će nedopuštenu, neblagovremenu ili od neovlašćenog lica izjavljenu žalbu organ odbaciti svojim zaključkom.

Pravilnim tumačenjem citiranih odredaba ZOUP dođe se do zaključka da uopšte nije bitno koje je razloge iznosio tužilac u žalbi za koju nesporno i sam tvrdi da je neblagovremeno podnesena, jer se o osnovanosti razloga iz neblagovremene žalbe ne može raspravljati, kako je to pravilno zaključio tuženi, a podržao nižestepeni sud.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizlazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na nadoknadu troškova istog.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić